

Troens lydighed

Fordi vores kulturs forståelse af ordet tro er anderledes end Bibelens forståelse af ordet tro, er mange der misforstår hvad det vil sige at tro.

Vor kulturs forståelse af ordet er at det betyder man antage noget. Om jeg for eksempel siger: "Jeg tror det bliver fint vær i morgen", så siger jeg ikke at jeg er 100% sikker på at det bliver fint vær, men at jeg antager det bliver fint vær. Om jeg siger "Jeg tror jeg skal til Polen i sommer", så siger jeg egentlig at jeg ikke ved det 100% sikkert, men at jeg antager eller håber jeg skal til Polen.

Men Bibelens definition af ordet "tro" har ingen ting med antagelser at gøre. Det kommer meget tydelig frem når du læser Hebræerbrevet 11:1 som er Bibelens definition af tro.

Hebræerbrevet 11:1

Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses.

I følge Bibelen er tro en fuld vished, overbevisning og sikkerhed for noget. På engelsk står det at "Faith is the substance..." som betyder at tro er substansen af dem man håber på. Man kan måske ikke se det endnu, men om man har tro, så er det som om man kan tage og føle på det.

Når man definerer tro på denne måde bliver det at tro på Gud nogle langt stærkere end kun at tro der findes mere mellem himmel og jord end de fleste andre stede. Så er det at tro på Gud ikke længere at have en følelse af at der må findes noget mere; da bliver tro på Gud en overbevisning om at Han er der.

Hvordan kommer tro til udtryk?

Fordi ordet tro for mange mennesker ikke har med "overbevisning" at gøre, men mere med at man antager noget. Så er troen ikke noget man skal være for skråsikker på og helst noget man skal holde for sig selv.

Men når det er noget du er blevet 100% overbevist om, så er du ikke bange for at påstå at det med sikkerhed er sådan som du siger. Når mennesker derfor efter Bibelens definition kommer til tro på Gud, er dette ikke noget de er bange for at tale om.

Mange kristne i dag har en "antagelse" om at dette med Gud og Jesus stemmer. Måske de er vokset op i en kristen familie og har derfor de fleste af sine venner indenfor kirken. Det mest naturlige for dem er derfor at være kristen, men de mangler frimodighed fordi de mangler overbevisning.

HVORDAN KAN MAN SE AT NOGLE TROR?

Det store spørgsmål bliver så: *“Hvordan kommer tro på Gud til udtryk i vores liv. Hvorledes ser den ud?”*

Lidt af svare får man når man læse Johannes 14:12 hvor Jesus siger *“Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør”*. Jesus siger med andre ord at et af tegnerne på dem der tror er at de gør de samme gerninger som Han gjorde. Det samme siger han også i Markus 16:17 hvor han siger at *“...disse tegn skal følge dem, der tror...”*

I følge Jesus så kommer troen til syne gennem de gerninger du gør, og dette kan for mange i vesten virke lidt forkert. For vi er vandt til at tro er en indre sag mellem mig og Gud.

kirken har lagt så stor vægt på at vi er frelst af nåde, uden gerninger, at vi helt har glemt at Efeserbrevet også siger at vi er frelst til noget; nemlig gode gerninger.

Efeserbrevet 2:8-10

For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af. For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i.

De fleste evangeliske kristen ved godt at troen ikke er noget der skal skjules, men selv for mange evangeliske kristne handler tro mere om at man tror på Bibelens budskab, Guds eksistens, Jesus død og opstandelse osv.

Og om nogle ikke helt lever et liv som er omvendelsen værdig undskylder man sig bare med at man er frelst af nåde. Men Bibelen er klar på at dem der lever efter kødet ikke er under nåden.

Galaterbrevet 5:18

Men drives I af Ånden, er I ikke under loven.

Romerbrevet 6:14

Synden skal ikke være herre over jer, for I er ikke under loven, men under nåden.

Som kristen skal man selvfølgelig tro på den Gud Bibelen taler om og det budskab Gud gennem Bibelen har givet os mennesker. Men når Bibelen taler om tro så taler den om noget der kommer til udtryk i måden vi lever på og ikke kun om en accept af filosofiske tanker.

Jakobsbrev 2:18-19,26

Nogen vil indvende: »Én har tro, en anden har gerninger.« Vis mig da din tro uden gerninger, så skal jeg med mine gerninger vise dig min tro. Du tror, at Gud er én; det gør du ret i. Det tror de onde ånder også – og skælver. For en tro uden gerninger er lige så død som et legeme uden åndedræt.

Man kan aldrig opnå frelse ved at forsøge at gøre gode gerninger, men når man "af nåde ved tro" tager imod frelse, så sker der en indre forvandling som resulterer i at vore gerninger forandrer sig.

Tro på Jesus har med discipelskab at gøre

Jesus kom ikke kun for at samle mennesker der ville være i Hans fan klub. Han kom for at samle disciple og en discipel er en der ikke kun "tror" på hvad hans mester lærer ham, men som også lærer at leve det ud.

Derfor kommer troen på Jesus til syne ved at man søger at gøre de samme gerninger som Han gjorde. Derfor kunne Jesus sige "disse tegn skal følge dem der tror...". De der er disciple af Ham er dem der tror på Hans budskab og de vil også søge at gøre de samme gerninger.

Problemet er at fordi vi har misforstået ordet tro, har vi skabt to niver af det at være kristen; dem der kun tror og dem der tror og samtidig ønsker at være en discipel.

Men Bibelen har ikke et sådan skille, for dens definition af det at "tro på nogen" indikerer det samme som at følge nogen.

Derfor kan Bibelen med frimodighed i Johannes sige at ALT du behøver for at blive et Guds barn er at tro, og samtidig sige at om du er ulydig imod Jesus så er Guds vrede over dig.

Johannes 1:12

Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn;

Johannes 3:36

Den, der tror på Sønnen, har evigt liv; den, der er ulydig mod Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede bliver over ham.«

Vi kan hurtigt komme til at se på disse to vers som selvmodsigende, men det er kun fordi vi har en anden forståelse af ordet tro.

Fordi tro har med en overbevisning om hvem Jesus er, den frels Han tilvebragte og en accept af Hans kald til at følge Ham, så bærer troen også med sig et kald til lydighed imod Hans budskab.

Paulus siger at dette var hans kald; nemlig at føre mennesker ind i et sådan lydighedsforhold til Jesus

Romerbrevet 1:5

Af ham har vi fået nåde og apostelkald til at føre mennesker i alle folkeslag til troslydighed, hans navn til ære.

Romerbrevet 16:25-27

Ham, som formår at styrke jer med mit evangelium og Jesu Kristi budskab, med åbenbaringen af den hemmelighed, der har været hyllet i tavshed i evige tider, men som nu er bragt for dagen og gennem profetiske skrifter på den evige Guds befaling gjort kendt for alle folkeslag for at føre dem til troslydighed – ham, den eneste, vise Gud være ære ved Jesus Kristus til evig tid! Amen.

Bibelen lægger vægt på lydighed

Lydighed er ikke et ord der klinger godt i dagens kultur fordi man forbinder det med at gøre noget man ikke har lyst til. Men Jesus gør det klart at det at være Hans discipel er at leve i et lydighedsforhold til Ham.

Lukas 6:46

Hvorfor siger I: Herre, Herre! til mig, når I ikke gør, hvad jeg siger?

Mattæus 7:21

Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje.

I en forstand så indebærer det at leve i lydighed imod Jesus at nogle gange lade være med at gøre ting man har lyst til. For alle mennesker har et kød som ikke ønsker at gøre Guds vilje, og om man er født på ny, har man en ånd der kun ønsker at gøre Guds vilje. Derfor lægger Bibelen vægt på at vi som kristne skal vælge at leve i lydighed imod Ånden og ikke imod kødet.

Romerbrevet 8:1-4,13

Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus. For livets ånds lov har i Kristus Jesus befriet mig fra syndens og dødens lov. Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet, for at lovens krav

skulle opfyldes i os, som ikke lever i lydighed mod kødet, men i lydighed mod Ånden...Hvis I lever i lydighed mod kødet, skal I dø, men hvis I ved Åndens hjælp dræber legemets gerninger, skal I leve.

Galaterbrevet 5:16-18

Hvad jeg mener, er: I skal leve i Ånden og ikke følge kødets lyst. For kødets lyst står Ånden imod, og Ånden står kødet imod. De to ligger i strid med hinanden, så I ikke kan gøre, hvad I vil. Men drives I af Ånden, er I ikke under loven.

Men det handler ikke kun om at sige nej til synd

Når man taler om lydighed så tænker mange måske kun på at sige nej til synd og alt som de egentlig synes er lidt sjov, men Hellighed handler ikke kun om at sige nej til synd; det handler lige meget om at gøre dig selv tilgængelig for Gud (at sætte dig selv til side for Ham).

At være en disciple betyder at du går i lære hos nogen og da er det indlysende at gør det mesteren siger. Det er ikke nok at bare tro på hvad din læremester siger, for når du går i lære skal du lære at gøre det din mester gør.

At være en kristen handler derfor ikke kun om at tro på det Jesus siger og lade være med at synde. Det er handler lige meget om at leve ud det Jesus siger og gøre det Jesus har bedt os om at gøre.

Dette gælder ikke kun det at gøre mirakler, men Jesus sagde også meget når det kommer til moralsk opførsel.

Hvad siger Jesus om hvordan vi skal leve:

- Vi skal have en ualmindelig tilgivende holdning (Mattæus 18:21-22)
- Vi skal være gode selv mod de som er onde mod os (Mattæus 5:43-48)
- Vi skal gi til dem der beder om hjælp og ikke forvente at få igen (Mattæus 5:42)
- Vi skal ikke så meget som se på en anden person med begær (Mattæus 5:27-28)
- Vi skal ikke hade nogen (Mattæus 5:21-22)

Når Jesus kaldte sine disciple så sagde Han "Følg mig" (Mattæus 4:19) og det samme kald gælder dem der ønsker at være Hans disciple idag.

Problemet er at vi idag, i mange sammenhænger, har oparbejdet en accept for kun at følge det vi føler for at følge. Vi har mennesker som kalder sig

kristne fordi de tror på Gud, Jesus og Bibelen; og om de ikke følger det de ved står i Bibelen så kalder vi dem stadig kristne - for de tror jo.

Men Bibelen bruger næsten ikke ordet "kristen". Det bliver kun brugt tre steder og et af de stederne så ser vi at det var dem som allerede var disciple som blev kaldt kristne (Apostlenes Gerninger 11:26).

Mange ved at Jesus har nogle ret høje krav når det kommer til at være Hans disciple, men det tager vi ikke så tungt for vi tænker disse krav kun er for dem som ønsker at være disciple.

Lukas 14:27,33

Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel...

Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget.

Gud ser vore gerninger

Allerede før vi havde gjort nogle gode gerninger så elsket Gud os så højt at Han var villig til at give sin egen søn for at gøre frelse ved tro mulig. Så Gud elsker os ikke mere fordi om vi gør gode gerninger men vore gerninger viser Gud vor meget vi elsker Ham.

Jesus ser på lydighed som en kærlighedshandling og ønsker derfor heller ikke at vores lydighed skal baseres frygt.

Johannes 14:15 + 15:10

Elsker I mig, så hold mine bud; ...Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed.

Gud er ikke interreseret i at vi skal gøre gerninger for at imponere Ham, men Han er interreseret i vore gerninger fordi de afslører hvad der er i vore hjerter.

Om man ser på Galaterbrevets liste over Åndens frugt så ser vi at mange af dem (om ikke alle) kommer til udtryk gennem hvordan vi lever vore liv.

Bibelen er fuld af skriftsteder om at Gud er interreseret i de gerninger vi gør og derfor kan vi ikke være ligeglade med hvorledes vi som kristne lever.

Titusbrevet 2:14

Han gav sig selv hen for os for at løskøbe os fra al slags lovløshed og skaffe sig et rent folk som sin ejendom, ivrigt efter at gøre gode gerninger.

Titusbrevet 3:14

Også vore folk skal lære at gøre gode gerninger og hjælpe, hvor det behøves, så deres liv ikke skal være uden frugt.

1. Timotheusbrev 6:18-19

Du skal byde dem at gøre godt og være rige på gode gerninger, at være gavmilde og dele med andre, og samle sig en skat som en god grundvold for den kommende tid, så de kan gribe det virkelige liv.

Det er 2 grunder til at vore gerninger er vigtig:

1. Det er for vore gerninger vi får løn
2. Det er vore gerninger som afslører vores åndelighed (Åndens frugt)

Vi vil have lydighed; ikke præstationer

Der hvor vi ofte går fejl, er at vi ser på vores gerninger som præstationer og ikke som lydighedshandlinger. For Gud handler det ikke om hvor mange gerninger jeg kan presse mig selv til at gøre. Han ønsker bare at have mit hjerte og det kommer til syne gennem min lydighed.

1. Samuelsbog 15:22-23

Da sagde Samuel: »Vil Herren hellere have brændofre og slagtofre end lydighed mod Herren? Nej, at adlyde er bedre end offer, at lytte er bedre end vædderes fedt. Men genstridighed er som spådomssynd, trods som afgudsdyrkelse. Fordi du har forkastet Herrens ord, har han forkastet dig som konge.«

Gud forkastet ikke Saul fordi han havde begået nogle store alvorlige synder (i alle fald ikke i menneskers øjne). Gud forkastet ham på grund af mangel på lydighed.

Grunden til at Gud er så optaget af vores lydighed, er fordi Han ønsker at vide om Han kan stole på os. Selvfølgelig kender Gud allerede vore hjerter, men Han er retfærdig og giver os valget, så belønner Han os efter vores egne valg.

IKKE STRESS - BARE GØR DET GUD BEDER DIG OM

Nogle falder i den grøft at de tænker, nu skal jeg simpelthen gøre rigtig meget for Gud, sådan at jeg kan få en kæmpe løn i Himmelen. Så slider de sig selv fuldstændig ud, tager sig selv i nakken og stræber sig gennem livet.

Men Gud belønner ikke ud fra præstationer - Han belønner ud fra vores lydighed.

Mattæus 20:1-16

For Himmeriget ligner en vingårdsejer, der tidligt om morgenen gik ud for at leje arbejdere til sin vingård. Da han var blevet enig med dem om en dagløn på en denar, sendte han dem hen i sin vingård. Ved den tredje time gik han ud og så nogle andre stå ledige på torvet, og han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård, så skal jeg betale, hvad I har ret til. De gik derhen. Igen ved den sjette og den niende time gik han ud og gjorde det samme. Ved den ellevte time gik han derhen og fandt endnu nogle stående dér, og han spurgte dem: Hvorfor har I stået ledige her hele dagen? De svarede ham: Fordi ingen har lejet os. Han sagde til dem: Gå I også hen i min vingård. Da det blev aften, sagde vingårdens ejer til sin forvalter: Kald arbejderne sammen og betal dem deres løn, men sådan, at du begynder med de sidste og ender med de første. Og de, der var blevet lejet i den ellevte time, kom og fik hver en denar. Da de første kom, troede de, at de ville få mere; men også de fik hver en denar. Da de fik den, gav de ondt af sig over for vingårdsejeren og sagde: De sidste dér har kun arbejdet én time, og du har stillet dem lige med os, der har båret dagens byrde og hede. Men han sagde til en af dem: Min ven, jeg gør dig ikke uret. Blev du ikke enig med mig om en denar? Tag det, der er dit, og gå! Jeg vil give den sidste her det samme som dig. Eller har jeg ikke lov til at gøre, hvad jeg vil, med det, der er mit? Eller er dit øje ondt, fordi jeg er god? Sådan skal de sidste blive de første, og de første de sidste.«

De sidste fik ikke mindre i løn, fordi de havde fuldt ud været lydige på samme måde som dem som havde arbejdet hele dagen havde været lydige.

Om Gud har kaldet dig til at vaske toiletter og du gør det fuldt ud så får du løn for 100% lydighed, på samme måde som en evangelist som har været 100% lydig får løn for sin lydighed. Han får ikke løn ud fra hvor mange han har frelst, for det er ikke ham der frelser dem.

En profet får ikke løn ud fra hvor mange af hans profetier der har gået i opfyldelse, men ud fra hans lydighed.